

[Finn Poulsen.]

kapital glimrende kan arbejde som selvstændige selskaber, frit og uafhængigt. Der er for mig ikke nogen som helst tvivl om, at hvis de nye retningslinjer, som den højtærede statsminister var inde på, bl. a. kom til at omfatte hele de sociale byggeselskabers byggeområde, ville man kunne gøre en meget væsentlig indsats til forøgelse af byggeriet og til skærpelse af sund konkurrence inden for byggeriet.

Der er dernæst grund til at fremhæve en anden, helt afgørende ting med hensyn til det forslag, den højtærede minister er kommet med. Nu bryder man jo igen ind i byggerytmen. Det må være en helt afgørende forudsætning, når man opererer på et område som byggeriet, at man lægger forholdene således til rette, at der kan regnes med visse sikre ting, at man kan forudberegne. Enhver produktions tilrettelæggelse har jo til forudsætning, at man kan forudberegne nogenlunde, alene i betragtning af den risiko, som følger af den almindelige økonomiske udvikling. Det har man syndet imod gang på gang, og det er en af grundene til, at regeringens flertal, der har siddet i 10 år og kæmpet med disse problemer, ikke har kunnet løse dem. Man har gang på gang syndet mod det princip, at al produktions, hele erhvervslivets hovedkrav må være, at lovgivningsmagten lægger det således til rette, at man kan disponere på længere sigt. Det går galt nu også. Nu skal der igen begynde en ny periode. Nu skal der igen indarbejdes noget nyt. Nu skal der igen projekteres om o. s. v. o. s. v. Hele dette eksperiment, der har været en ledetråd for den højtærede boligminister, har gang på gang generet erhvervslivet.

Jeg ved godt, at den højtærede boligminister i øjeblikket er så forelsket i montagebyggeri og særlig søger at tilgodese dette. Der kan siges meget godt om montagebyggeri, men der sker det, at man så glemmer det andet byggeri, det traditionelle murværksbyggeri, og ifølge de undersøgelser, der er foretaget, kan man ikke sige, om det ene er at foretrække fremfor det andet. Alligevel gør man det, stadig væk til skade for den lidt længere varende konkurrence, til skade for den planlægning, de rationaliseringsbestrebelse o. s. v., som de store bygherrer inden for de forskellige områder

kan gå ind i. Jeg skal nøjes med at fremhæve dette.

Der er åbenbare ulemper ved det lovforslag, den højtærede minister har fremsat. Jeg tænker her særlig på de retningslinjer, som den højtærede minister ved at forelægge tinget formentlig forventer at få en vis godkendelse af. Det kan altså ikke lade sig gøre.

Derimod må vi med tilfredshed notere os udgangspunktet, når det så klart siges, at regeringen er fast besluttet på at skride til en endelig afvikling af byggerestriktionerne så hurtigt som muligt. Jeg vil gerne tilslutte mig dette. Det er det afgørende, og det er jo det, der i forbindelse med den højtærede statsministers udtalelse om, at nye retningslinjer var i vente, og i forbindelse med den højtærede statsministers udtalelse om, at man gerne ville samarbejde, kan give os en vis forventning om, at der dog kan opnås noget ved de forhandlinger, som skal foregå i det kommende udvalg. Det afgørende er, at byggestoppet kommer væk, og at det kommer hurtigt væk.

Må jeg have lov at spørge den højtærede boligminister om noget, som jeg måske har misforstået, men som har undret mig? I fremsættelsesten nævner den højtærede boligminister, at der ligger ubevilgede ansøgninger for ca. 32.000 lejligheder, 18.000 i hovedstadsområdet og 14.000 ude omkring, men det afskrækker altså ikke den højtærede minister fra at gå i gang med afvikling. Da vi havde boligdebat i januar 1962, forlangte vi afvikling af igangsættelsesstop, byggestop o. s. v., men da ville den højtærede minister ikke være med. Det blev, så vidt jeg erindrings, oplyst, at der på det tidspunkt på venteliste var 15.000-16.000 lejligheder. Jeg tager det som udtryk for, at den højtærede minister i virkeligheden har erkendt, at byggestop, igangsættelsesreguleringer o. s. v. ikke har nogen virkning og derfor skal væk, men at den højtærede minister har en vis nervøsitet — og måske også har været genstand for visse påvirkninger udefra — for at gå mere frisk til problemerne. Vi vil tilråde den højtærede minister at gøre dette. Det drejer sig jo om de regulerede områder, København og Sjælland, Odense, Århus og Ålborg.

Jeg kan ikke se, at der er noget betænkeligt ved at følge linjen fra Odense og Odense-